

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Valentiniano, qui postea imperio potitus est. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

viros ad se adduci iubet : percūctatur , quid dixerint . Illi tum occasionem ex imperatoris rogato sibi oblatam arbitrii liberè , quid sentirent eloquendi , insigni quodam zelo incitati , dixerūt ista : Nos in vera educati religione , & imperiis , & legibus in primis præclaris , quas Constantinus & eius filij tulerunt obsecuti , non possumus non grauiter & acerbè iā lamentari , cū videamus omnia impio scelere referta , & tum esculenta , tum poculenta nefandis & execrabilibus victimis contaminata . Ista nos & domi ingentem vim lachrymarum profundere , & corā te iam flebiliter conqueri coegerunt . Ista solum in tuo imperio nos malè habent . Quæ cum audiisset mansuetissimus ille scilicet , & sapientiæ studio deditissimus (ita enim à sui similibus appellabatur) exuit personam modestiæ , & se impium impietatis scelestū prodidit , iussitq; graues & acerbas plagasillis imponi , atq; sic hac vita priuauit , imò verò iniquo illo & calamitoso tempore eripuit , & coronas victoriæ eis conciliavit . Causam autem cur eos suppicio affecisset , non in veram pietatem , pro qua erant è medio sublati , sed in pecculantiam , transtulit . Siquidē eos propterea multatos dixit , quòd ipsum contumelias vexarant . Atque ista idcirco di- *Vide ho-*
uulgari mandauit , quòd veritatis athletis & nomen mar- mil. Chrē
tyrum , & honorem inuideret . Istorum alter Iuuentinus , fosto . de
Maximinianus alter appellatus est . Istos Antiochia velut his mar-
strenuos pietatis athletas venerata , magnifico tumulo mā- tyr.
dauit , & ad hodiernum usq; diem quotannis festo pub-
lico eos honorifice celebrat .

*De Valentiniano , qui postea
imperio potitus est .
CAP. XV.*

Alli præterea , qui in altis honoris gradibus collocati erant , simili in Julianum loquendi libertate vñ , similes quoque victoriæ coronas consecuti sunt . Etenim Valentinianus , qui post obtinebat imperium , id temporis militum hastatorum in palatio merentium tribunus , singulari studium , quo erga pietatis defensionem flagrabat ,

KK 3 manifestō

THEODOR. HISTOR.

manifestò declarauit. Nam cum amens ille ac stupidus ty
rannus Julianus in fanum fortunæ choreas ducens ingre
deretur, & æditui vtrinque ad ianuas consisterent, vti intro
euntes, aqua lustrali, vt ipsi opinabantur, expiarent, tribu
nus Valentinianus, imperatorem præcedens, qui huius rei
gratia vtrunque imperium consecutus est, vbi videt gut
tam aquæ suæ lœuæ aspersam, pugnis cædit ædituum, seque
inde non expiatum, sed turpi labe pollutum ait. Quod fa
ctum execrabilis tyrannus conspicatus, eum ad castellum
in solitudine situm relegauit, ibique vitam degere iussit.
At Valentinianus, anno & paucis mensibus interiectis, im
perium tanquam mercedem suæ confessionis obtinet. Nā
Deus, iustus iudex, pietatis studiosos non in illa vita beata
solum honore & gloria afficit, verum etiam spem de præ
claris illis præclarorum laborum remunerationibus, quæ
in cælo expectantur, conceptam, etiam donis in hac vita
suppeditatis planè confirmat. Erat porro alia machina ad
pietatem oppugnandam à tyranno excogitata. Nam cum
aurum, vt vetus mos ferebat, militum ordinibus distribu
eret, primum ipse solio regali consedit, propeque locari
iussit aram plenam carbonum, & thus in quadam mensa
poni, Deinde mandatum dedit, vt singuli, qui aurum cf
fent accepturi, primum thus iniiceret aræ, tū ab ipsius dex
tera aurum sumerent. Istum erroris laqueum plurimi ig
norabant penitus: at qui antè, quis nam esset, didicissent,
morbo simulato, ne illo irretiretur, effugiebant. Nonnulli
pecuniæ induci cuditidate, suam neglexerunt salutem: alij
metu fracti, veram pietatem prodiderunt.

De Confessoribus aliis.

CAP. XVI.

POst istam perniciosa pecuniæ distributionem, non
nulli, qui aurum acceperant, in conuiuo quodā for
tè vñā epulantur. Quorum vñus, sumpto in manum
poculo, non antè bibebat, quām salutare crucis signū ad
hibuisset. Atque cum quidam è conuiuis eum increparerat,
diceretque illud rei paulò antè ab eo gesta prorsus repug
nare,